

Take a look at my life *week 27*

Wat gaan de weken hier snel met een baby. Soms voelt het echt alsof ik tijd te kort heb. Maar meer en meer geniet ik van mijn kleine jongen. Ik kan me eraan toegeven dat hij bij me soms wil hangen. En dat hij gewoon zo zijn huilbuien heeft, vooral als hij moe is en er tegen vecht om te gaan slapen. Gekke kindjes he dat ze dat gewoon doen. Helaas nog steeds ellende met het gipsen, want dinsdag moest ik voor de tweede keer terug naar het ziekenhuis. Zijn voetje aan de ene kant trok hij weer terug. En als dat gebeurd kan hij drukplekken krijgen en het zit dan gewoon niet meer goed. Dus het moest diezelfde dag weer vervangen worden. Gelijk beide maar weer gedaan. De rest van de week bleef het gelukkig goed zitten.

Wat

is het toch een mooi mannetje, ja ik ben zijn mama dus ik zou niets anders zeggen dan dat hij gewoon mooi is. Hij kan al zo wijs uit zijn oogjes kijken en kan ook echt lekker wakker zijn. Zo mooi om te zien, want dit kende ik niet echt van Daan. Wat een groot verschil tussen de broers.

Ja

leuk eindelijk hangt hij dan, deze kreeg ik van de groep op
Mirre waar ik het traject "Stralend de wereld in" mee deed. Zo
onwijs lief dat ik dat muziek wolkje kreeg. En hij hangt daar
mooi tussen de sterren in.

Ja
weer even lekker aan de wandel, het is wel warm met zo'n doek.
Maar gelukkig stond er ook een windje. We waren naar de
praktijkondersteuning geweest. En stonden hier op papa te
wachten, zodat we niet weer een half uur terug moesten lopen.
Dit vanwege niet te laat eten, aangezien dit al vrij laat in
de middag was.

En

weer een ritje naar het ziekenhuis gehad. Hier lag hij uitgeput te slapen nadat het gips vervangen was. Ja het is een heel avontuur voor zo'n klein mannetje. Eerst het gips eraf, dan mag hij lekker badderen. En dan moet het gips er weer omheen, wat hij echt niet leuk vindt op dat moment van zetten.

Natuurlijk moet ik ook nog goed aan mezelf denken, dat schiet er weleens bij in. Maar nu dat Max vaker boven ligt te slapen kan ik ook rustiger genieten van mijn lunch. Dus dat deed ik dan ook lekker met bagels, kruidenkaas en komkommer.

Voor dat Max een fles kreeg legde ik hem even bij papa neer, een relaxte papa maar Max dacht er anders over. Hij wilde gewoon zijn fles. Maar moet mijn handen vrij hebben om die te maken. Wel een heel lief plaatje is het geworden van de twee mannen waar ik echt van hou. Hou natuurlijk van drie mannen, maar de derde kan ik niet meer vastleggen.

Dan

ook nog maar een foto collage maken van al die verschillende blikken van dit prachtige mannetje. Ik ben zo verliefd op hem. Dat kan toch ook niet anders.

We

hadden nog niet gedacht om een stoeltje te kopen voor Max, dit hadden we voor Daan ook nooit gedaan. Dit op aanraden dus gedaan. En moet je kijken wat voor mooie stoel hij nu heeft. En geloof dat hij het wel wat vind om er in te zitten.

Nadat we Max in bed hebben gelegd en de vele huilbuien door gekomen zijn. Hij heerlijk lag te slapen, hebben wij er een gezellige avond van gemaakt. Ik lekker Netflix kijken en samen aan de hapjes gegaan. Een fijne rustige avond. Mama en papa tijd.